

Şahsenem

Seni yaratmaya karar verince
Çağırılmış meleği yaz demiş Tanrı
Kaç güzel doğmuşsa bu kızıdan önce
Hepsinin üstünü çiz demiş Tanrı

Yakışan ne varsa cism-i insana
Cömertçe bahşetmiş hepsini sana
Sonra haber salıp bütün cihana
Geliyor en güzel kız demiş Tanrı

Dünya'yı emrine bir saray vermiş
Kırpikten oklarla iki yay vermiş
Çehre niyetine dolunay vermiş
Ve o dolunaya yüz demiş Tanrı

Mazhar kılıp seni iltifatına
Nişan saymış mutlak saltanatına
Bir çift güneş koyup kaşın altına
Bundan sonra bunlar göz demiş Tanrı

Saçındaki teli periden almış
İki narin eli huriden almış
Dudaktaki balı arıdan almış
Yanaklar mütemmim cüz demiş Tanrı

İmrenerek baksın gelini kızı
Görenin gönlüne düşsün bir sızı
İnciye çevirip ayı yıldızı
Ağzına diş diye diz demiş Tanrı

Selvi boy göklerde süzülen Hüma
Endamın aslanı döndürsün muma
Sevene zulmetmek haramdır ama
Sana helal olsun naz demiş Tanrı

Verip zarafetin şahikasını
Halk etmiş arzın son harikasını
Leyla'nın Şirin'in fiyakasını
Şöyle bir görün de boz demiş Tanrı

Aldırma yüksekten uçan olursa
Kendince önüne geçen olursa
Kâinat güzeli seçen olursa
Birincilik senin söz demiş Tanrı

Şaşırpı kalırlar muska yazanlar
Üzerlik yakanlar büyü bozanlar
Lal olur şairler susar ozanlar
Çözülmez sendeki giz demiş Tanrı

Tasvir görevini *Mülkî*'ye yıkıp
Çekilmiş kenara âlemi yakıp
Ve şaheserine son bir kez bakıp
Ne verdimse sana az demiş Tanrı